

ಪಾದಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಸೂತ್ರಪಾಠವನ್ನು ನೀಡಿ, ಅನಂತರ ಅಕಾರಾದಿಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದ್ದು, ಈ ಸೂತ್ರಗಳ ಮುಂದೆ ಅವುಗಳ ಅಧ್ಯಾಯ, ಪಾದ ಹಾಗೂ ಸೂತ್ರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇದಾದನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳ ಅಧಿಕರಣಸೂಚಿಯನ್ನು ಅಕಾರಾದಿ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕರಿಗೆ, ವಿಶ್ಲೇಷಕರಿಗೆ, ಅಧ್ಯಯನಶೀಲರಿಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಬಹಳಷ್ಟು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಪವಿತ್ರ ಹಿಮಾಲಯ, ದ್ವಾರಕೆಯ ಶಂಕರಮಠ, ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರ ಪ್ರವಚನನಿರತ ಶಂಕರಭಗವತ್ಪಾದರ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಓದುಗರ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಬರಸೆಳೆಯುವ ಆಕರ್ಷಕ ಸುಂದರ ಬಹುಮಾನ್ಯ ರಕ್ಷಾಪುಟವು ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ತಿಲಕವಿಟ್ಟಂತಿದೆ. ವಾಲ್ಮೀಕಿ, ವ್ಯಾಸಮಹರ್ಷಿಗಳ ಮನೋಹಾರಿ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಸಹ ನಾವಿಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ಕಾಗದವನ್ನು

ಬಳಸಲಾಗಿದ್ದು, ತಪ್ಪಿಲ್ಲದ ಸುಂದರ ದಪ್ಪ ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಪುಸ್ತಕವು ನಯನಮನೋಹರವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಬೆಲೆ ಮಾತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ!!

ಇದೊಂದು ಬಹುಕಾಲ ನಿಲ್ಲುವ ಮೌಲಿಕ ಕೃತಿ. ಬ್ರಹ್ಮ ವಿದ್ಯಾಸಾಧಕರಿಗೆ ಅತ್ಯುಪಯುಕ್ತವೂ ಸಂಗ್ರಹ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದುವಂತಾಗಬೇಕು. ಇಂಥ ಅಮೂಲ್ಯ ಕೃತಿಯನ್ನು ಕೊಡಮಾಡಿದ ಪರಮಪೂಜ್ಯರಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಹರ್ಷಾನಂದಜಿ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಸಕ್ತರ ಪರವಾಗಿ ನನ್ನ ಭಕ್ತಿಸೂರ್ವಕ ಪ್ರಣಾಮಗಳು.

ವಿದ್ವಾನ್ ಡಾ|| ಎಸ್. ಪ್ರಭುಲಿಂಗದೇವರು

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾರೂಢ ಮಿಷನ್ ಆಶ್ರಮ
ಚಿಕ್ಕಲ್ಲೂರು ರಸ್ತೆ, ರಾಮೋಹಳ್ಳಿ
ಕೆಂಗೇರಿ ಹೋಬಳಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ.

ಜಪಾನಿನ ಕಥೆಗಳು

ಕರುಣೆ ತುಂಬಿದ ಹೃದಯ

ಅನೇಕ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರೈತ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಮಕ್ಕಳು. ತಾರೋ, ಜಿರೋ, ಸಾಬುರೋ ಮತ್ತು ಶಿರೋ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದ. ಒಂದು ದಿನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ರೈತ, ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಏಳು ಸೇಬಿನ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುತಂದ. ತಾರೋ, ಜಿರೋ ಮತ್ತು ಸಾಬುರೋ ಎರಡೆರಡು ಸೇಬು ಹಂಚಿಕೊಂಡರು. ಶಿರೋ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗನಾದುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಚಿಕ್ಕದಾದ ಒಂದು ಸೇಬನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಕೊಟ್ಟರು. ಮರುದಿನ ರಾತ್ರಿ ರೈತ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದು ವಿಚಾರಿಸಿದ, “ಮಕ್ಕಳೇ, ನಿಮಗೆ ನಾನು ಸೇಬಿನ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆನಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ನೀವೇನು ಮಾಡಿದಿರಿ?” ಕೂಡಲೇ ಶಿರೋ ಉತ್ತರದಿಂದ ಹೇಳಿದ, “ಅಪ್ಪಾ, ಹಣ್ಣು ಬಹಳ ಸಿಹಿಯಾಗಿತ್ತು. ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಣ್ಣನ್ನು ನಾನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತಿಂದೆ.” ಮಗನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಂತುಷ್ಟನಾದ ರೈತ, “ಭಲೇ! ಭೇಷ್, ಭೇಷ್” ಎಂದು ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಸೂಚಿಸಿದ. ರೈತ ತಾರೋನನ್ನು ಕೇಳಿದ, “ತಾರೋ, ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನೀನೇನು ಮಾಡಿದೆ?” ತಾರೋ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ, “ಸೇಬಿನ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತೋಣ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಇನ್ನೂ ಆ ಸೇಬನ್ನು ತಿಂದಿಲ್ಲ.” ಇವನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆನಂದಿತನಾದ ರೈತ ಹೇಳಿದ, “ನೀನು ನನ್ನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಲು ಯೋಗ್ಯನಿದ್ದೀಯೆ.” ಇದೇ ರೀತಿ ಜಿರೋನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ರೈತ, “ಜಿರೋ, ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಸೇಬನ್ನು ಏನು ಮಾಡಿದೆ?” ಅದಕ್ಕೆ ಜಿರೋ ಹೇಳಿದ, “ಅಪ್ಪಾ, ನಾನು ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ಮಾರಿದೆ. ಒಳ್ಳೆ ಬೆಲೆಯೂ ಸಿಕ್ಕಿದೆ.” ಮಗನ ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ರೈತ ತುಂಬಾ ಹತಾಶನಾಗಿ ಹೇಳಿದ, “ಭೀ! ನೀನೆಂತಹ ಲೋಭಿ ಹುಡುಗನೋ! ಸೇಬನ್ನು ಮಾರಿದೆಯಾ?” ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಸಾಬುರೋನನ್ನು ಇದೇ ರೀತಿ ವಿಚಾರಿಸಿದ, “ಏನಪ್ಪಾ, ಸೇಬನ್ನು ನೀನೇನು ಮಾಡಿದೆ?” ಸಾಬುರೋ ಹೇಳಿದ, “ಅಪ್ಪಾ, ನಾನು ಅವುಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆ.” ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ರೈತ ಮರುಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ, “ಹಾಗೇಕೆ ಮಾಡಿದೆ?” ಸಾಬುರೋ ನಯವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ: “ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಖಾಯಿಲೆಯಿಂದ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾನೆ. ಸೇಬು ತಿಂದು ಅವನ ಆರೋಗ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರಿಸಿದರೆ, ನಮಗೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಸೇಬನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ತಿನ್ನುವಂತೆ ಹೇಳಿದೆ.” ಮಗನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅತ್ಯಂತ ಆನಂದಿತನಾದ ರೈತ ಸಾಬುರೋನನ್ನು ಬರಸೆಳೆದು, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ, ಮಗನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ, “ಸಾಬುರೋ, ನಿನ್ನಂತಹ ದಯೆ ತುಂಬಿದ ಹದಿಹರಯದ ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದ ನಾನೇ ಧನ್ಯ. ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇದು ನನಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ.” ರೈತ ಮತ್ತೆ ತಾರೋನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ, “ತಾರೋ, ನೀನು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗ, ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಜೊತೆಜೊತೆಗೇ ಮಾನವರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿ. ಸಾಬುರೋನ ಹಾಗೆ ಕರುಣೆ ತುಂಬಿದ ಹೃದಯ ನಿನ್ನದಾಗಲಿ ಎನ್ನುವುದೇ ನನ್ನ ಆಸೆ.” (ಫುಕುಒಕಾ ಪ್ರಾಂತದ ಪ್ರಚಲಿತ ಕತೆ) (ಬಂಗಾಳಿ ಮೂಲ: ರಾಜಕೃಷ್ಣ ಭಟ್ಟಾಚಾರ್ಯ, ಚಿತ್ರ: ಜುಂಕೋ ಭಟ್ಟಾಚಾರ್ಯ, ಕನ್ನಡಾನುವಾದ : ಶ್ರೀಮತಿ ಗಿರಿಜಮ್ಮ) ೩

